

dede mig, at jeg i Aar havde tiet i Spørgsmaalet Privatbanken. Jeg skal dertil sige, at naar jeg har talt paa Tidspunkter, hvor jeg selv skulde samle hele mit Materiale, maa jeg have Lov til at tie nu, naar der efter min Mening ikke er kommet noget væsentligt nyt frem udover det, der forelaa, da jeg talte. De Gange, jeg har talt om dette Spørgsmaal, vare i mine Finanstaler i 1907 og 1908, og i begge disse Taler ligger der afgjort en Kritik af Privatbanken. Endvidere har jeg udtalt mig i Udvalgsbetænkningen over Bankgarantien, som i alt Fald er et saa stort Materiale, at hvis det ærede Medlem vil trykke den Betænkning op, vil han faa lige saa megen Kritik over denne Bank, som han vilde kunne finde i en hvilken som helst Tale, jeg eller andre kunde holde i dette Øjeblik. Ligeledes i den saakaldte hemmelige Rapport om Privatbankens Forhold til Sparekassen, en Rapport, der ikke kom frem, fordi den daværende Indenrigsminister ikke vilde tillade, at den blev trykt, en Rapport, hvis Rigtighed jeg — det vil jeg gerne sige her — ikke mener er væsentlig afkræftet ved de Oplysninger, der ere komne frem ved Forhørene.

Det ærede Medlem maa huske paa, at hvis jeg skal gaa videre mod Privatbanken, er det ikke nok, at jeg gentager, hvad jeg har sagt, men saa maa jeg have et nyt udførligt Materiale, og et saadant foreligger ikke en Gang i Forhørene — nu har jeg læst dem en Gang til efter at have talt med det ærede Medlem —, allerede af den Grund, at der foreligger en hel Samling Ekstraforhør, som ikke ere trykte — dem skulde det ærede Medlem ogsaa læse —, uden hvilke Forliget ikke kan faa sin rette Karakteristik. Det ærede Medlem maa huske paa, at et Aktorat — og det vilde det blive, hvis jeg skulde tage Ordet — er ikke Journalistik og heller ikke Agitation, men det er et enormt Arbejde, alene af den Grund, at hvis man tager fejl i sit Angreb, hjælper man den, man vil angribe — altsaa her Privatbanken — saa meget, at jeg ikke vil udsætte mig for det. Jeg vil ikke i en saa alvorlig Sag begynde at skyde, naar mit Skud kun bliver et Skud med løst Krudt og ikke et Skud, som gaar under Vandgangslinien. Det ærede Medlem maa tillade mig at vælge min Form.

I øvrigt er Spørgsmaalet vanskeligt at afgøre, fordi der er sluttet to Forlig i Aar, som gøre, at Ministeren efter min Mening staar ret afmægtig. Det ene er det af det ærede Medlem berørte mel-

lem Bondestandens Sparekasse og Banken, og det vil vanskeliggøre en kriminel Undersøgelse. Ogsaa i den anden Sag, hvor jeg mener, at kriminel Undersøgelse var paa sin Plads, nemlig i Spørgsmaalet om Aktieselskabet „Hotel Kongen af Danmark“ og cand. jur. Heides Optræden der, er der sluttet Forlig af Hr. Harboe paa Obligationshavernes Vegne, saa vidt jeg ved, og derfor er den ogsaa udenfor Rettens Forum. Saa snart der sluttet Forlig, er der ikke meget at gøre.

Det ærede Medlem talte om Forretningsfører Lyngsies Forhold. Jeg har set de paagældende Regnskaber igennem og skal ikke udtale mig om, hvorvidt der foreligger noget kriminelt eller ikke. Det kan jeg simpelt hen ikke se, om der gør. Der er sagt, at en Mand, der føler, at han er brøstholden, tager ofte fejl. Men det ærede Medlem kan ikke modbevise, at de Regnskaber, jeg har set fra Svendborg Margarinefabrik, ligne de Regnskaber, jeg har set fra Aktieselskabet „Hotel Kongen af Danmark“ og „Dronninggard“ forførdelig meget.

Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg havde tiet. Ja, jeg kan dertil sige, at jeg har jo øjensynlig ikke gjort anden Ulykke derved end at bevirke, at det ærede Medlem har talt, og den Ulykke antager jeg, at det høje Ting vil tilgive mig, om ikke i Dag saa i alt Fald i Morgen.

P. T. Nielsen: Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) sluttede sig til mig i min Henstilling til den højtærede Justitsminister om, at der maa blive foretaget en nærmere Undersøgelse, eventuelt kriminel Undersøgelse, af Privatbankens Forhold overfor Den sjællandske Bondestands Sparekasse, men bebrejdede mig, at jeg ikke samtidig havde rejst Kravet om kriminel Undersøgelse af Den sjællandske Bondestands Sparekasses Forhold. Jeg har ingen Anledning haft til at rejse dette Krav. Jeg kan nemlig efter at have læst de afholdte Forhør ikke indse, at Bestyrelsen for Den sjællandske Bondestands Sparekasse har handlet saadan, at den bevidst har understøttet Alberti i det forbryderiske Forhold, han har staaet i til Sparekassen. Jeg vil indrømme, at det staaer saadan for mig, at hverken Den sjællandske Bondestands Sparekasses Bestyrelse eller dens Revisorer fuldt ud have opfyldt deres Pligt, men det er ikke nok for mig til at forlange, at der skal rejses en kriminel Undersøgelse overfor Sparekassen. Hvis der skal rejses en saadan kriminel Undersøgelse, maa ind